

за него нѣщо, па нека бжде и по-малко, безъ война, а придобитото така по миренъ начинъ може постепенно да се развие въ ваша полза. Азъ отъ сърдце желая да се постигне нѣщо добро отъ Конференцията, която ще се събере въ Цариградъ. Въ противенъ случай, както се види, Русия е рѣшена за война. И въ такъвъ случай, понеже днесъ обстоятелствата сж се сложили тъй, че подобна една война не ще може май да се спре, азъ желая добъръ изходъ на тая война за васъ, и надѣя се, че изходътъ за Русия ще бжде добъръ. Турция ще бжде сигурно тозъ пжтъ сама самнинка. Азъ невиждамъ, кой може да ѝ иде на помощъ, но азъ бихъ всѣ прѣдпочелъ да се свършеше работата безъ война. Това би било, повтарямъ, по-добро и за васъ, и за цѣла Европа, а и на васъ нѣмаше да лежи тежъкъ товаръ отъ задължения къмъ Русия. Въ всѣки случай азъ ви желая добъръ успѣхъ, желая да се подобри положението на вашия народъ и дѣто мога ще си кажа за това думата, но азъ ви казахъ откровенно, какъ гледамъ на работата. Искамъ подобрението участъта на вашия народъ, но желая това да се постигне съ миръ, ако е възможно. Вѣрвамъ, че нашиятъ министъръ на външнитѣ дѣла ще да ви е казалъ нѣщо по-положително, и това е твърдѣ естествено, защото правителствата всѣкога сж по-близу и по-добрѣ запознати съ таквизъ въпроси“. Съ тия думи сладкодумниятъ, приказливиятъ и живостниятъ старецъ прѣкжсна разговора си съ насъ и, като ни поблагодари за дѣто бѣхме счели за длъжностъ да идемъ и при него, той стана, дрънна звънеца, подаде ни ржка, заведе ни до вратата на кабинета си, заржча на дошлия слуга да ни помогне да си облѣчемъ горнята дрѣха, прости се любезно съ насъ и се готвѣше да се оттегли. Ние се спрѣхме до прага на вратата, благодарихме му за добрия приемъ, казахме му, че думитѣ му произве-